

AKADEMIJA DEJVIDA BEKAMA

SPAS U ZADNJI ČAS

Prevela
Eli Gilić

■ Laguna ■

Naslov originala
 THE DAVID BECKHAM ACADEMY
 SAVE THE DAY

Originalno englesko izdanje prvi put objavljeno 2009. godine pod naslovom *Save the Day* u izdanju Egmont UK Limited, 239 Kensington High Street, London W8 6SA

Copyright © 2009 Beckham Brand Ltd
 adidas, predator, 3-bars i 3-strajps jesu zaštićene robne marke *Adidas grupe* i ovde su korišćene uz dozvolu
 Sva prava zadržana.

Tekst Džejson Tomi Donbavand
 Korice i ilustracije Adam Relf
 Fotografija na koricama Entoni Mandler
 Dizajn Beki Čilkot

Translation copyright © 2010 za srpsko izdanje, LAGUNA

Na **AKADEMIJI DEJVIDA BEKAMA** svaki dan je fudbalska avantura. Dečaci i devojčice odlaze tamo da treniraju, da usavrše svoje veštine i da se zabavljaju. Ali nije sve u fintama i udarcima... Kao što Dejvid Bekam zna, prava tajna igrača Premijer lige jeste da shvati značaj posvećenosti, timskog rada, strasti i verovanja u sebe. Na ovim stranama upoznaćeš decu koja su luda za fudbalom i pratiti ih na putu ostvarenja njihovih snova na *Akademiji*.

**ZATO UĐI I
 PRIDRUŽI SE ZABAVI!**

ZANIMA TE ŠTA NEKI ČITAOCI MISLE O OVOJ KNJIZI?

„Mislim da je najbolji deo kada Čarli upo-
zna Artura i onda uhvati pehar.“

Džordž, jedanaest godina

„Čarli je zabavan!“

Rajan, sedam godina

„Moj omiljeni lik je Big Ben.“

Hati, devet godina

„Sviđa mi se Čarlijeva sposobnost
da odbrani mnoštvo golova.“

Džordan, deset godina

„Najbolje je kada Čarli uhvati pehar i onda
ga Dejvid Bekam pozove telefonom.“

Džejk, osam godina

„Dopada mi se Čarli zato što
je veoma samouveren.“

Stiven, deset godina

„Oduševio me je deo kada je Čarli odbra-
nio Vudijev slobodni udarac.“

Džo, devet godina

„Sviđa mi se lik Big Ben – *kul* ime!“

Džad, sedam godina

SADRŽAJ

1.	POTRAGA I SPAS	11
2.	VREME ZA ODBRANU	19
3.	NEŠTO NEDOSTAJE	28
4.	BEZ RUKAVICA	37
5.	POZIV U POMOĆ	45
6.	ODBRANA DANA	53
7.	NA POLOŽAJU	61
8.	IZGURATI DO KRAJA	68
	ZAVIRU U PRIČU MOĆNE KOPAČKE	77

POTRAGA I SPAS

„Ovo je besmisleno!“, zajauka Čarli i izvrnu korpu s rubljem na krevet. „*Gde* su?“ Preturao je po prljavim čarapama i majicama, odbacujući sve što nema plave pruge i pet prstiju – što znači sve.

„Moje rukavice moraju biti ovde negde!“, rekao je, gurnuvši korpu u stranu i bacivši se na pod. Puzao je da istraži tamu ispod svog kreveta. Nažalost, našao je samo nekoliko poledina samolepljivih sličica fudbalera iz prošlogodišnjeg albuma i buđavu koru jabuke.

Izvukao se ispod kreveta i bacio koru u kantu za otpatke. Posle kraćeg razmišljanja, ispraznio je kantu na pod i počeo da pretura po sadržaju.

„Jesi li video moje golmanske rukavice negde, Bobe?“, pitao je jedinog drugog žitelja sobe. „Ne mogu bez njih na *Akademiju Dejvida Bekama!*“

Bob je sedeo u tišini i gledao kako Čarli baca pokrivač i jastuke s kreveta, pa gura ruku ispod čaršava i pipa po madracu. Ali Čarli nije ni očekivao odgovor – Bob je njegov mačak.

„Ti si beskoristan!“ Čarli je uzdahnio kada se Bob sklupčao na izgužvanom pokrivaču i zatvorio oči, ali je ipak čučnuo da pomazi svog ljubimca iza ušiju. Pogledom je pretraživao sobu dok je mačak tiho preo.

Poster fudbalera i isecci o specijalnim utakmicama iz novina pokrivali su zidove. Počasno mesto na vratima plakara zauzima poster njegovog junaka, Dejvida Bekama.

Čarli je bio van sebe od sreće kada su mu roditelji rekli da su ga upisali na trodnevni kurs na *Akademiji Dejvida Bekama*. U časopisu *Fudbalsko ludilo* pročitao je da *Akademija* sastavlja specijalnu ekipu i očajnički je želeo da nosi golmanski dres – i naravno, svoje srećne rukavice.

Čarli je zurio u nasmešeno Bekamovo lice na plakaru. U dnu postera nalazila se jedna od omiljenih izreka njegovog junaka: „Veruj u sebe“.

Nema mi pomoći, pomislio je Čarli. *Kako mogu verovati u sebe ako ne mogu da nađem svoje... aha, plakar!* Odjednom je skočio na noge. Nije pogledao na vrh plakara. Čarli je odvuкао noćni stočić preko sobe, srušivši budilnik i časopis *Fudbalsko ludilo*. Biće dovoljno vremena da pospremi kada se bude vratio kao zvanični golman novog tima *Akademije*. Skočio je na sto i isteglio se da opipa vrh plakara.

Čarli je uvek bio nizak za svoj uzrast, ali to nije važno kada oko sebe ima zgodne delove nameštaja na koje se može popeti. Opipao je gomilu društvenih igara i starih igračaka – i tada je čuo krik.

Nije to bila ona vrsta krika koji čujete kada neko gleda horor film ili kada vam sestra nađe

pauka u kupatilu. To je vrisak kada vam mama uđe u sobu i otkrije da ste napravili pravi haos u njoj za ravno dvadeset minuta. Ipak, i to je bilo dovoljno da Čarli izgubi ravnotežu i padne. Poleteo je unazad, divlje mlatarajući rukama. Srećom, debeli pokrivač mu je ublažio pad – a Bob se čak nije ni probudio.

